

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ Ζῆ ἢ ΤΕΘΝΗΚΕΝ ;

Ἀπὸ τῆς 30 Νεβρίου, ἀφ' οὗτο ἐγένετο ἡ τολμηρὰ ἐκείνη ἐγχείρισις κατὰ τοῦ 56 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος, οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ ἔπαυσαν πλέον νὰ λειτουργῶσι πάντες δὲ ἐρωτῶσιν, ἂν τὸ καιρίως τραυματισθὲν Σύνταγμα ζῆ ἢ τέθνηκε, διότι οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος φαίνεται ὑπάρχον καὶ ἐφαρμοζόμενον, οὔτε ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, οὔτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Ἐκ τῆς σωματικῆς τοῦ ἀνθρώπου υπάρξεως, ἐκ τῆς υπάρξεως τεθνεώτος σώματος δὲν υποτίθεται ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲν ἀναπνέη καὶ δὲν κινῆται, ὅταν δὲν ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν του. Οὕτω τὸ Σύνταγμα δὲν υποτίθεται ὑπάρχον, ὅταν δὲν λειτουργῇ κανονικῶς, ὅταν δὲν ἐφαρμόζηται εἰλικρινῶς. Οἱ τύποι εἰσὶ πτώματα τεθνεῶτα, λαμβάνοντα ὑπαρξίν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς. Μὴ ἐφαρμοζόμενον λοιπὸν τὸ ὑντάγμα, δὲν θεωρεῖται ζῶν, ἀλλὰ τεθνεός.

Πρὸς τούτοις οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ δὲν θεωροῦνται μὴ ὑπάρχοντες διὰ τῆς μὴ φηρίσεως, ἢ καταργήσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀχρηστίας, ἢτοι διὰ τῆς μὴ ἐφαρ-

μογῆς καὶ λειτουργίας αὐτῶν ἐν ἡ προωρίσθησαν ἐπικρατεία· ἐπομένως ἡ ὑπόθεσις ὅτι διατελεῖ ἔθνος τι ἐν συνταγματικῇ ἐλευθερίᾳ, μὴ ἐφαρμοζόμενον τοῦ Συντάγματος, εἶνε ἡ μεγίστη μωρία.

Ἄλλ' οἱ συνταγματικοὶ τύποι διαφέρουσιν οὐσιωδῶς τῶν τεθνεῶτων σωμάτων, διότι ταῦτα μὲν δὲν ἐπανέρχονται πλέον ἐν τῇ ζωῇ, ἐκεῖνοι ὅμως ἐπανέρχονται, ἢ διὰ τῆς θελήσεως τοῦ ἡγεμόνος, ἢ διὰ τῆς ξαθεραῆς καὶ ἐπιμόνου θελήσεως τοῦ ἔθνους. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, πᾶσα ἄρνησις τοῦ ἡγεμόνος, ὅπως δώτῃ ζωὴν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας καὶ μὴ ἐφαρμοζόμενους συνταγματικούς τύπους εἶνε ἀναμφισβήτητον τεκμήριον φιλοδοσποτικῶν φρονημάτων, ἢ δὲ ἐπὶ μακρὸν χρόνον σιγῇ καὶ ἀνοχῇ τοῦ ἔθνους, εἶνε δειλίας καὶ ταπεινώσεως ἀπόδειξις.

Ἡμεῖς λοιπὸν δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ Συνταγματικὸς ἡμῶν χάρτης ζῆ, ὅταν οὗτος ἀπὸ τῆς 30 Νεβρίου ἔπαυσε παντελῶς νὰ ἐφαρμόζηται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῶρᾳ· δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι τὸ ἔθνος διατελεῖ ἐν Συνταγματικῇ ἐλευθερίᾳ, ὅταν τὰς τύχας αὐτοῦ διέπῃ οὐχὶ ἡ θέλησις του,

ἀλλ' ἡ αὐθαίρετος θέλησις τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος. Οἱ ὑφιστάμενοι συνταγματικοὶ τύποι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀξίαν τινα, διότι αἱ ἐλευθερίαι τοῦ ἔθνους δὲν σφριζονται ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς. Συνταγματικοὶ τύποι ὑπῆρχον καὶ ἐπὶ Ὀθωνος, ἀλλὰ τεθνεῶτες, ὧν ὁ θάνατος ἐπήνεγκε τὴν πτώσιν τοῦ θρόνου.

Μὴ ἐξακολουθῶμεν λοιπὸν πιστεύοντες, ὅτι ἔχομεν Συνταγματ. πολίτευμα ἰσχύον, διότι οὕτω φενακίζομεν ἑαυτοὺς καὶ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος. Μὴ παρέχωμεν εἰς ἑαυτοὺς τοιαύτας ματαίας ἐλπίδας, ὅτι αἱ συνταγματ. ἡμῶν ἐλευθερίαι διατηροῦνται εἰσέτι ἐν τῇ ζωῇ, διότι καθιστάμεθα μωροὶ καὶ γελοῖοι. Τὸ Σύνταγμα ἡμῶν τέθνηκεν ἀπὸ τῆς 30ης Νεβρίου καὶ μόνον ὁ ἐνταφιασμὸς του, ὃν καθ' ἑκάστην διὰ τῶν αὐλικῶν ἐφημερίδων ὁ νεκρὸσιμος τῶν συμβούλων κώδων προαναγγέλλει, ὑπολείπεται, ἵνα μὴ ἡ νεκρὰ αὐτοῦ ὄψις ταραττῇ καθ' ἑκάστην τοὺς ἐνόχους καὶ παρέχῃ αὐτοῖς τὸν φόβον, μήπως διὰ τῆς ἐπιμόνου θελήσεως τοῦ ἔθνους ἐπαέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν.

Ἡ ἐλευσις εἰς τὴν ζωὴν τῶν τεθνεῶτων

Κ Η Π Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ.

Ἑλληγες! ὁ ἐφιάλτης τῆς Πατρίδος, εἰς Λονδίον
 Μᾶς ἐμπαίξῃ, μᾶς χλευάζῃ τοὺς υἱοὺς τόσων Ἑλλήνων·
 Μᾶς ἀποκαλῆ τοὺς πάντας αἰσχροὺς καὶ διεφθαρμένους,
 Καὶ τοὺς ἥρωας ἀκόμη τοῦ πολυπαθοῦς μας Γένους,
 Ἄσυστόλως νὰ ὑβρίζῃ,
 Τὸ ταλαίπωρον τὸ ἔθνος τόσον νὰ ἐξευτελίξῃ!..

Λοιπὸν εἶνε γεγραμμένον νὰ ραπίζουν τὴν Πατρίδα
 Κνώδαλα! υἱοὶ τοῦ σκότους! καὶ τὴν ἀτιμον παγίδα
 Τῆς Δουλείας, ἐν Εὐρώπῃ πανηγυρικῶς νὰ στήνουν,
 Τὴν θεὰν Ἐλευθερίαν νὰ ζητοῦν νὰ ἀποκτείνουν,
 Ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ λαοὶ τὸ αἷμα χύνουν,
 Καὶ ἐμπροσθέν της οἱ σατράπαι ὡς ἡ θρυαλίς νὰ σβύνουν!

Ἡ Ἑλλάς, ἣτις τὸ πάλαι ἦτο δύναμις μεγάλη,
 Σήμερον ἐταπεινώθη ὅσον οὐδεμία ἄλλη·
 Σήμερον, ὡς ὁ Χριστὸς μας, εἰς σταυρὸν ἐπαρεδόθη,
 Παρ' ἐκείνων τοὺς ὁποίους ὡς υἱοὺς ἐνεκολπώθη,
 Οἴτινες, ὡς οἱ Ἑβραῖοι, φρικωδῶς τὴν βασανίζουσαν,
 Καὶ ποτήρια ὀδύνης μετὰ ὄξους τὴν ποτίζουσαν!..

Ἑλληγες! ἡ παμφιλτάτη, ἡ ἀγαπητὴ Πατρίς μας,
 Ἐχει σήμερον ἀνάγκην τῆς μεγάλης συνδρομῆς μας·
 Ἐγερωθῶμεν ἔς τὴν φωνὴν τῆς, ἂν ἀπόγονοι Ἑλλήνων
 Ἡμεθα, νῦν ἄς βίβωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν κινδύνων,
 Καὶ ἂν πρόκηται ἀκόμη ὅλοι νὰ ἀπολεσθῶμεν·
 Ἀλλὰ ὅμως, ὡς ἐκεῖνοι, πρέπ' ἐλεύθεροι νὰ ζῶμεν!..

Μὴ ἀφήσωμεν καὶ τώρα τὸν μεγάλον ὑβριστὴν μας
 Ἀτιμώρητον... ἄς ἴδουν οἱ αἰσχροὶ τὴν δυνάμιν μας,
 Ἄφου ἔχουσιν ἀνάγκην στιβαρὰν νὰ ἴδουν χεῖραν,
 Ὅλοι οἱ διεφθαρμένοι, οἱ νομίζοντες ὡς χήραν
 Τὴν Ἑλλάδα, ἄς μᾶς ἴδουν... ἄς μᾶς ἴδουν καὶ πεισθῶσι,
 Καὶ εἰς τὴν ἐξέγερσίν μας εἰς τὸν Ἄδην ἄς κρυφθῶσι!..

συνταγματικῶν τύπων εξαρτᾶται, ὡς εἶπομεν, ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος ἢ τῆς σταθερᾶς καὶ ἐπιμόνου ἀπειρήτως τοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἡ ἐπιμόνος ἀπαίτησις τοῦ ἔθνους φέρει τὴν κοινωνικὴν ἀνωμαλίαν, ἐπιτείνει τὴν μῆνιν αὐτοῦ καὶ ἐπιτέλους φέρει τὴν ἐκρηξὴν καταστρεπτικῶν ἐπαναστάσεων, αἵτινες πάντοτε ἔχουσι διὰ τοὺς θρόνους ὀδυνῆρας συνεπίεσας. Μόνον λοιπὸν ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ θέλησις τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος περὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τῶν δολιευομένων συνταγμ. Θεσμῶν εἶνε ὁμαλὴ καὶ κανονικὴ καὶ ἀπαλλάσσει καὶ αὐτὸν καὶ τὸ ἔθνος παντὸς ἀπευκταίου.

Ἐπι τῆς ἡρέμου τῶν πνευμάτων καταστάσεως καὶ τῆς ὁλευρίας τῶν συμβούλων συμβουλῆς δὲν πρέπει νὰ σηρίζηται ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ χαρακτήρος τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ· διότι ἡ μὲν συμβουλὴ τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος γεννᾷ πάντοτε τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ, ἡ δὲ ἡρεμία τὴν καταστρεπτικὴν θύελλαν. Ὁ Ἕλληνας ὑπῆρξεν ἀείποτε ἡπῖος, συνετὸς καὶ φιλόνομος, παρασχὼν ἱκανὰ δείγματα τῆς ἄκρας φιλονομίας του· ὁ Σωκράτης ἐπιεν ἀδίκως τὸ κώνιον, ἵνα μὴ ἀσεβῆσῃ πρὸς τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος· πίνει λοιπὸν ὁ Ἕλληνας τὸ πικρὸν ποτήριον ἀγοργύστως, ἀλλ' οἱ ἀδίκως καὶ παρανόμως παρεγγόντες τὸ πικρὸν ποτήριον καὶ οἱ τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας προδίδοντες ἀμείβονται δι' ἐξοστρακισμοῦ καὶ θανάτου ἐπονείδισου. Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ὄλων τῶν φιλελευθέρων ἐθνῶν, εἶνε ὁ μόνος ἀψευδὴς μάρτυς· ἕκαστος δὲ τῶν ἀρχόντων ἔχων ὁδηγὸν τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους του, οὐ μόνον σπανίως κινδυνεύει, ἀλλὰ καὶ δόξαν καταλείπει ἀδίδιον.

Τὸ δὲ ἔθνος ἀ' ἐτέροῦ δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ ἐξακολουθῇ δεικνύον τοσαύτην σιγὴν καὶ ἀνοχὴν κατὰ τῶν παρανομούντων· δὲν εἶνε ὁρθὸν καὶ λυσitelῆς νὰ ἀφίγη τὰς συμβουλὰς τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος νὰ λάθωσι σάρκα καὶ ὄστα ἐν τῇ ἀγνῇ τοῦ ἡγεμόνου καρδίας, ἀλλὰ χάριν τῆς τάξεως, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας, πρέπει ν' ἀπομακρύνῃ τὰς ὁλευρίας διὰ τὸ ἔθνος καὶ τὸν

θρόνον συμβουλάς καὶ νὰ δειξῇ εἰς τὸν ἀνώτατον αὐτοῦ ἄρχοντα τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Ὁ ἡμέτερος ἄρχων, νεαρὸς ἐτι ὢν, ἴσως ἀγνοεῖ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους, οὗ προίσταται· διὰ τοῦτο ἀνάγκη τὸ ἔθνος νὰ δειξῇ αὐτῷ τὴν διὰ τῶν νομίμων μέσων εὐθεῖαν καὶ σωτήριον ὁδὸν καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν παντὸς κινδύνου, εἰς ὃν οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ τὸν ὀδηγοῦσιν. Ἡ ἡσυχία καὶ ἔννομος λοιπὸν ἐκδήλωσις τῶν πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα φρονημάτων τοῦ ἔθνους δύνανται νὰ καταπραῖνῃ τὸν ἐκ τῆς ἐνεστώσης ἡρεμίας γενησόμενον καταστρεπτικὸν σάλον καὶ φέρει ὁμαλῶτερον τὸ ποθοῦμενον ἀποτελεσμα.

Δὲν εἶνε λοιπὸν ὀρθὸν καὶ συνετὸν νὰ παρατείνεται ἡ ἀμφίβολος καὶ ἀπελπιστικὴ αὕτη κατάστασις· δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ βλέπῃ τὸ ἔθνος ἀπαράχως τοὺς συνταγματικούς αὐτοῦ θεσμούς καὶ ἐτοίμους πρὸς ἐνταφιασμόν· δὲν εἶνε φρόνιμον διὰ τῆς σιγῆς του καὶ τῆς ἀσυγγνώστου ἀνοχῆς του ν' ἀφίγη τὸν προσφιλῆ αὐτοῦ ἡγεμόνα νὰ γίνεταί θύμα ὄλευριῶν συμβούλων, διότι ἡ παράτασις τοιαύτης καταστάσεως ἐπιταχύνει τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ τε καὶ τοῦ θρόνου.

Τὰ πράγματα εἰς τοιοῦτον ὁλισθηρὸν ἐφθασαν σημεῖον, ὥστε μία εἰσέτι ὥθησις τῶν συμβούλων ἀρκεῖ νὰ φέρῃ φοβερά ἀποτελέσματα. Ἀνάγκη ὁθεν ὁ ἀνώτατος ἡμῶν ἄρχων ν' ἀποκορῶσῃ τὰς δηλητηριώδεις τῶν συμβούλων αὐτοῦ συμβουλὰς καὶ νὰ σπεύσῃ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς διευθύνοντας τὰς τύχας τοῦ στενάζοντος ἔθνους ὀλετήρας· ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ νὰ συμβουλευθῇ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους του, ἥτις εἶνε ὁ ἀψευδέστατος καὶ εἰλικρινέστερος σύμβουλος· ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ νὰ τεθῇ ὑπεράνω τῶν κομμάτων ἀμερόληπτος θεατὴς καὶ δίκαιος καὶ εἰλικρινὴς δικαστὴς παντὸς ἀναφωμένου καὶ εἰς αὐτὸν ἀνατιθεμένου πολιτικοῦ ζητήματος καὶ νὰ παρέχη ἴσῃν πρὸς πάντας ἀγάπην.

Αἱ γλυκεῖαι τῶν συμβούλων συμβουλῆ καὶ ἡ φαινομένη γαλήνη τοῦ ἔθνους δὲν πρέπει νὰ ἐνθαρρύνωσι τὸν ἡγεμόνα, διότι τὸ γλυκύ γεννᾷ τὸ πικρὸν, ἡ δὲ γαλήνη τὴν τρι-

κυμίαν. Ἐς κρίση λοιπὸν εὐμενὲς βλέμμα εἰς τοὺς θεμενωτάς συνταγματικ. θεσμούς καὶ ἄς σπεύσῃ νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν, ἄς προσηλώσῃ τὸ οὖς αὐτὸ εἰς τὴν γοερὰν τοῦ γογγύζοντος ἔθνους φωνῆν καὶ ἄς σπεύσῃ ν' ἀπαλλάξῃ αὐτὸ τῶν περαιτέρω δεινῶν, διότι ἡ παράτασις τοιαύτης καταστάσεως καὶ ἡ ἀποδοχὴ ἰδιαιτέρων συμβούλων, ἀντιστρατευομένων εἰς τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς καὶ τὴν φωνῆν τοῦ ἔθνους, οὐδέποτε ἔσχον διὰ τοὺς ἡγεμόνας ἀγαθὰς συνεπίεσας.

Η ΕΠΙΤΟΛΗ!

Κατὰ τὸν «Νεολόγον» Ἀθηνῶν:

Ἐκ Λοιδίνου διεβίβασθη ἐνταῦθα τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἐπιστολὴ τις, δι' ἧς ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Βαλαωρίτης λαβὼν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας λόρδου Δέρβυ καὶ συνομιλήσας μετ' αὐτοῦ περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος εἶπε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰδε:

«Οἱ Ἕλληνες εἶναι πάντες διεσθαρμένοι καὶ αἰσχροὶ· δουλεῖα τόσων ἐμόλυνε τὸ ἔθνος. Ὅσοι τίμιοι ὑπηρετοῦμεν σήμερον αἰσθανόμεθα μεγάλην λύπην, ἀλλὰ πράττομεν καθήκον ἱερόν. Ἐχομεν χρεῖαν μῖα χειρὸς στήθαρος ἐνεργούσης ἐλευθέρως, ὅπως ἡθικοποιηθῇ καὶ κατασταθῇ ἔθνος.»

Εἰς τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἑλλήνου πρέσβευτος ὁ λόρδος Δέρβυ ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς:

«Βλέπω ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν εἶναι πολὺ νέος καὶ περιστοιχεῖται ὑπὸ συμβούλων ἀπειρῶν. Δὲν θὰ μείνητε ἡσυχοὶ ἐν Ἑλλάδι σκεπτόμενοι οὕτω. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης ἐπιθυμῇ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ ἀπροσκόπτῳ λειτουργίᾳ τοῦ Συναγματος.»

Βλέπετε Ἕλληνες, ὅποιοι σύμβουλοι περιστοιχίζουσι τὸν θρόνον τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως, οἵτινες ἀπεστάλησαν νὰ ἀντιπροσωπεύσωσι τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα εἰς κράτη αἰνῶν; Ὅταν ἔγωμεν συμβούλους τοῦ Στέμματος καὶ πρέσβεις ἀνθρώπους ὑβρίζοντας ἐνώπιον τῶν ἐπιστημοντέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης τὸ Ἕλληνας ἔθνος τοιοῦτον αἰσχροῦς καὶ ζητοῦντας τὴν συνδρο-

Ἐγερθῶμεν, ἐγερθῶμεν, πρὶν ἐν στόματι μαχαίρας
Τινὰς ἐξ ἡμῶν περᾶν τοῦ δεσποτισμοῦ τὸ τέρας,
Πρὶν τὴν τάλαινα Πατρίδα εἰς ἀλύσεις παραδώσῃ,
Τὴν θεὰν Ἐλευθερίαν πρὶν εἰσέτι ἐξοντώσῃ!
Σπεύσωμεν, ἡ Πατρίς κράζει, ὅτι ὁ καιρὸς ἐπιείγει,
Καὶ ἄς ῥίψωμεν τὸ τέρας εἰς τὸν τάφον ποῦ ἀνοίγει.

Ἄν λοιπὸν υἱοὶ Ἑλλήνων ἡμεθα, νῦν ἄς φανώμεν,
Καὶ εἰς πάντα των τὰ ἔργα ἡδὴ ἄς τοὺς μιμηθώμεν!
Ναὶ, ἄς δεῖξωμεν εἰς ὅλους, ὅτι τὴν Ἐλευθερίαν,
Ἦν ὡς μόνην μᾶς ἀφῆκαν ἱερὰν κληρονομίαν,
Θὰ ἀφήσωμεν ἔς τὸ Νέον ἡμεῖς Γένος τῶν Ἑλλήνων,
Ἄφθορτον κληρονομίαν, ὡς ἀπόγονοι ἐκείνων...

Ἐγερθῶμεν! ἐγερθῶμεν! καὶ τὰ τέρατα, τοὺς νάνους,
Τοὺς αἰσχροὺς, τοὺς κακοῦθεις, τῆς Ἑλλάδος τοὺς τυράντους,
Τοὺς ἀχρείους ἐφιάλτας, πάντας τοὺς διεσθαρμένους,
Τοὺς εἰς τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις νῦν εὑρισκομένους,
Τοὺς μολύνοντας τὸ ἔθνος, τοὺς κλονίζοντας τὸν θρόνον,
Ἄς συντρίψωμεν τὴν φάραν τὴν αἰσχρὰν τῶν ἐθνοκτόνων!

μὴν τῶν πρὸς ὑποδούλωσιν αὐτοῦ, τί δύναμεθα πλέον νὰ ἐλπίζωμεν; Καθικετεύομεν ὁθεν τὸν Σεβ. ἡμῶν Ἀνακτα νὰ σπεύσῃ νὰ ἀποπέμψῃ τοὺς αἰσχροὺς καὶ διεσθαρμένους τοῦτους συμβούλους καὶ τὰ εὐπειθῆ καὶ μηδαμινὰ ὄργανα τὰ διέποντα νῦν τὰς τύχας τοῦ δεινοπαλοῦντος Ἑλλήν. ἔθνους, διότι τὰ πράγματα ἐφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πολλὰ λέγονται καὶ διὰ τῶν ἐνταῦθα ἐφημεριδῶν δημοσιεύονται, ὡς τινὲς μετὰ πλήρους μάλιστα βεβαιότητος, ὅτι τὸ παράνομον Ὑπουργεῖον Βουλγαρῆ κατέθηκε τὴν παραίτησιν του ἀπὸ τῆς παρελθ. Δευτέρας. Καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅτι τὸ ὑπουργικὸν στήριγμα ἔχει ἤδη ἀφαιρεθῆ ὄχι ἀπὸ τὸ ἔθνος, διότι τὸ ἔθνος ἀφῆρεσεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἐλευσεώς του, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Α. Μ., ἧς τὴν ἐμπιστοσύνην ἐκέκτητο μέχρι τοῦδε. Τὸ ὑπουργεῖον λοιπὸν ἴσται ἐπὶ τῆς ἡρεμοῦσας ἀτμοσφαιρας καὶ περιμένεται ὀλίγος ἀνακτορικὸς ἀγὼρ, ἵνα τὸ κατακηρύξη ἄλλα πότε θὰ πνεύσῃ ὁ ἀγὼρ οὗτος εἶνε ἄγνωσον μόνον ὁ Θεὸς τῶν ἀνέμων ὁ διατρέβων ἐν Λοιδίνῳ, ὅστις διευθύνει τοὺς ἀνέμους, τὸ γινώσκει. Παρακαλοῦμεν τὸν ἀνώτατον ἡμῶν Ἄρχοντα νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ἀποπομπὴν τούτου, διότι ἡ ἀβεβαιότης αὕτη ἐπιτείνει τὴν ἀποσύνησιν καὶ τὴν ἀπελπισίαν τοῦ ἔθνους.

Πρὸς τούτους λέγονται καὶ δημοσιεύονται ὅτι μέλλει νὰ σχηματισθῇ ἄρχουν ὑπουργεῖον καὶ τὰ παρόμοια. Τοιαύτην ιδέαν δὲν πιστεύομεν ν' ἀσπάζηται ὁ ἡμέτερος ἄρχων, διότι ἀντὶ ἀπαξ διὰ παντὸς νὰ λυθῇ τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα, θελεῖ περιπλεχθῆ ἐτι μᾶλλον. Ἄν ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἐπιθυμῇ, ὅπερ δὲν ἀμφιβάλλομεν, νὰ ἐξέλθῃ τὸ δυστυχῆς Ἑλλ. ἔθνος τῶν περαιτέρω δεινῶν καὶ νὰ διέπηται συνταγματικῶς, πρέπει νὰ παύσωσι αἱ προσκλήσεις εἰς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας τῶν ἀχρόων καὶ τῶν μειονο-

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ἠρώτησαν ἐσπέραν τινὰ τὸν κύρ Γιαννάκην Καμποῦ—ὄγλου, ἐπανεληθόντα ἐκ τοῦ θεάτρου, ποῖον δράμα εἶχον παραστήσει: «Ὅταν ὑπῆγα εἰς τὸ θέατρον, ἀπήντησεν οὕτως, τόσον πολὺ ἔβρεχεν, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀναγνώσω τὸ τοιχοκολλημένον πρόγραμμα.»

Ὁ τοκογλύφος Διάγγελος ἀσθενήσας ποτὲ βαρέως, προσεκάλεσε τὸν οἰκονόμον τῶν ἁγίων Ἀναργύρων διὰ νὰ ἐξομολογήσῃ· ὅτε δὲ, ἐλθὼν ὁ ἱερεὺς, τῷ ἔβαλεν εἰς τὴν χεῖρα ἀργυροῦν σταυρόν. — Εἶνε πολὺ ἐλαφρὸς, ἔκραξεν ἀδύνατον νὰ δανείσω πλεονέτερον τῶν δέκα δραχμῶν με ἀπὸ τὸ ἐνέχυρον.

Ἀσθενήσας ἑνὸς ἵππου τοῦ ἱατροῦ κ. Μπαλάνου, προσεκάλεσεν ἕνα πεταλωτὴν, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου τὸν ἐθεράπευσε. Φίλε μου, εἶπεν ὁ ἱατρός, τί σὲ χρεωστῶ;—Ἄ! τίποτε, κύριε! ἀπήντησεν ὁ εὐγενὴς κτηνια-

φηφούντων καὶ μικροσκοπικῶν ὑπουργείων, νὰ καλῶνται δὲ ἐν τοῖς πράγμασιν οἱ ὑποπτοὶ ἐθνους ὑποδεικνυόμενοι, ὑπερ ὧν τὰ πράγματα ἐκπέμποσι φωνήν. Ἄλλως, οὕτω πορευομένων τῶν πραγμάτων, δὲν θέλομεν διαφύγει τὸν κίνδυνον, ὅστις μέλλει ν' ἀποτερώσῃ τὸ ἔδαφος τῆς ἡμετ. χώρας.

Κατὰ τινὰ ἐφημερίδα ἀφίχθη ἐνταῦθα τηλεγράφημα συμβολικὸν τοῦ κ. Βαλαωρίτου πρὸς τὸν κ. Μπίνην, παραγγελλόμενον νὰ εἴπῃ ὅπου δεῖ, ὅτι συμφέρει νὰ μείνῃ τὸ παρὸν ὑπουργεῖον διὰ πολλοὺς λόγους, οὗς ταχυδρομικῶς θὰ διαβιβασθῆ εἰς Ἀθήνας. Τούτο ἐγνώσθη παρὰ τῶν εἰδῶτων τὰ συμβολικὰ τοῦ τηλεγραφήματος γράμματα.

Ὁ βουλευτὴς τῆς Ζακυνθιακῆς πεντάδος Βουλτσος, ἀγνωσόμενος εἰς ποῖον ὑπουργεῖον διατελεῖ κεκρυμμένος· διότι, ὡς φαίνεται, ἔχων εὐαίσθητα ὤτα, δὲν δύναται ν' ἀκούσῃ οὕτε τὰς τοῦ πολυθυλλλήτου βίου του ἀνατιρητῶν ἀληθείας, οὕτε τοὺς ἡχοὺς συριγμῶν τῶν πολιτῶν τῆς πρωτευούσης. Τώρα μάλιστα, ὅτι τὰ προμεληθέντα σχέδιά των, ὑποστηρηθέντα ὑπὸ τοῦ φίλου του Βαλαωρίτου, ἐνώπιον τοῦ λόρδου Δέρβυ δὲν εὑρον παρ' αὐτοῦ ὑποδοχῆν, θὰ κρυθῆ ἀναμφιβόλως εἰς σκοτεινότερα ὑπόγεια. Διατί δὲν ἐξέρχεται νὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐξίλεωθῇ καὶ οὕτως ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ, ὅπως ὁ συνάδελφός του Βολτέρας, ὅστις ἀπαντῶν δι' ἐμβριθοῦς ἐπιστολῆς ἐν τῇ «Πατρίδι» τῆς Ζακύνθου, ὁμολογεῖ ὅτι ἀπεδοκιμάσθητε καὶ ἐσυρίχθητε ἐνταῦθα, ἀλλ' ὅτι οὗτος πλησιάζει τινὰ ἠδυνήθη διὰ τῆς ἐξιδιασμένης ῥητορικῆς του νὰ πείσῃ αὐτὸν καὶ δι' αὐτοῦ ὁλοὺς τοὺς λοιποὺς νὰ μὴ σὰς συρίζωσι πλέον, διότι δὲν εἶνε καλὸν πρᾶγμα! Ὡ πολυπαθεὶς Ζάκυνθος, Κέρκυρα καὶ Λευκάς, ποῖαι ἐχίδναὶ ἐμφωλεύουσαι εἰς τὰς ὠραίαις ἡμῶν πόλεις ἐγέννησαν τοιαῦτα τέρατα πρὸς δυστυχίαν τῆς ὅλης Ἑλλάδος;

Αἱ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Νάζου δύο εὐεργετικὰ διὰ τοὺς ναυτιλομένους ἐταιρίαι, ὁ «Φοινῆ» καὶ ἡ «Ἀλκυον», βαρέτεχον τοῖς μετόχοις μέρημα 20 τοῖς 0[0]

πρὸς, δὲν λαμβάνομεν χρήματα ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας.

Εἰς τὸν γέρο-Ρεβελιώτην ἐπήγουν τὰ πλοῦτῃ τοῦ φιλογενεστάτου Συγγροῦ. — Στοιχηματίζω, ἀπήντησεν ὁ λατρὴς τοῦ Βάχγου, ὅτι δὲν ἔχει τόσον ὠραίους χοίρους καθὼς τοὺς εἰκόμεις μου.

ΡΗΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΑΡΘΩΝ.

Ἐχει τὸ δεσμεῖν καὶ τὸ λύειν. Καμαρίλλα εἶπα καὶ ἐλάλησα ἁμαρτία δὲν ἔχω. Προβελῆγος Ἐν ἄλλοις πταίομεν καὶ ἐν ἄλλοις ἀπολαμβάνομεν. Βαλαωρίτης Λάκκων ὠρυξα. Βούλγαρης

Ὁ γέγραφα γέγραφα. Γρίβας Ὁς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆς. Ἑλλάς Μάτια ἔγω καὶ δὲν βλέπω, αὐτὰ καὶ δὲν ἀκούω. Λαὸς Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Βουλτσος, Βολτέρας, Βισθάρδης, Δραγόνας, Πονηρόπουλος

Ἡ ἐντιμία διαχειρίσις τοῦ κ. Νάζου, παρασχούσα τοσοῦτον κέρδος, εἶνε ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου. Συγχαίροντες ὄθεν ἀπὸ καρδίας τὸν κ. Νάζον, προτρέπομεν πάντα τὸν βουλόμενον νὰ ἀγοράσῃ μετοχὰς, νὰ προτιμηθῇ τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Νάζου εἰρημέναις ἐταιρίαις, διότι οὐ μόνον θέλει ἐξατφαλίσαι τὰ χρήματά του, ἀλλὰ καὶ τόκον ὑπέρογκον θέλει κατ' ἔτος ἀπολαμβάνει.

Καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ ἀστυνομία Ἀθηρῶν ὑπερέβη καὶ τοὺς ἱεροεξεταστὰς ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀγρίους κατὰ τὰ βασιανιστήρια, καὶ οἱ ἄνθρωποι προτιμῶσι νὰ αυτοχειριάζωσιν ῥιπτόμενοι ἐκ τῶν παραθύρων, ὡς προχθὲς συνέβη ἐν τῇ Εἰσαγγελίᾳ, παρὰ νὰ γίνωνται θύμα τοιοῦτων ἀποτροπαίων καὶ ἀπανθρώπων βασανιστηρίων.

Πολλὰ εφημερίδες ἔγραψαν, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ εὐεργετικὴ τις παράστασις ὑπὲρ τοῦ ἀορμάτου καὶ πολυμελοῦς οἰκογενειάρχου ἠθοποιοῦ κ. Σισύφου. Τούτο καὶ ἡμεῖς ἐξ ὅλης καρδίας ἐπιδοκιμάζοντες, παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ θεάτρου, ὅπως ἀφιερῶσῃ τὰ ἐκ μῖας παραστάσεως κέρδη εἰς τὸν δυστυχῆ τοῦτον καλλιτέχνην ὅστις ὑπερεμόχησεν καὶ ἔπαθεν ὑπὲρ τῆς σκηνῆς.

Προσκαλοῦνται ἀπαντες οἱ δανεισταὶ τῆς ἐν Πειραιεὶ πτωχευσάσης ἐταιρίας «Ζαρόστας καὶ Τσαντίλια» νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ δικαστικὸν κατάστημα τῶν ἐν Ἀθῆναις Πρωτοδικῶν ὡς Ἐμποροδικῶν, ἐκόπιον τοῦ τε εἰρηγητοῦ καὶ τῶν πρακτόρων, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1875 ἡμέρᾳ Δευτέρα καὶ ὠρᾷ 2 μ. μ. διὰ νὰ προβῶσιν εἰς τὴν κατὰ νόμον ἐκλογὴν τῶν προσωρινῶν συνδίκων τῆς ῥηθείσης πτωχεύσεως.

Ἡ παρούσα καταχωρηθῆτω εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκδόδομενας ἐφημερίδας «Ἐθ. Πνεῦμα» καὶ «Ἀριστοφάνης».

Ἀθῆναι, 3 Ἰανουαρίου 1875.
Ὁ εἰρηγητὴς Ι. Γρυπάρης.
Οἱ πληρεξούσιοι τῶν πρακτόρων
Π. Γκίκας, Ν. Ἰερεμίας.

Δὲν ἐγέννησε μητέρα Ἕλληνις τοιοῦτον τέρας!
Ὅχι· δὲν ἐγαλουχήθη εἰς μαστοὺς ποτὲ μητέρας!
Ναὶ, τὸν ἥλιον δὲν εἶδε κατὰ πρῶτον εἰς Λευκάδα·
Ἐἶν' ἀδύνατον τοιαῦτα τέρατα εἰς τὴν Ἑλλάδα,
Ἕλληνας, νὰ γεννηθῶσι!..
Μόνον μεταξὺ δαιμόνων, μόνον μετ' αὐτῶν συζῶσι...

Τὴν Δουλείαν ἔχει μήτηρ! τὸν Ἀντίχρηστον πατέρα!
Καὶ πατρίδα του τὸν Ἄδην, ὅστις ἐν γῇ ἐλευθέρᾳ
Τὸ ἐξέμεσε, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ κατασχύνη
Τὸ ἀνθρώπινον τὸ γένος καὶ αὐτὸ ὡς ἄλλη Φρύνη!.
Ἕλληνας, νῦν ἐγερθῶμεν,
Καὶ συντρίψωμεν τὸ τέρας πρὶν ἢ ὑποδουλωθῶμεν!..

Εἶνε ἡ μεγαλειτέρα διὰ τὴν Πατρίδα χλεύη,
Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐφιάλτης νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύῃ!
Καὶ κατηλικῶς εἰς ἄνδρας ἐπιστήμους νὰ χλευάζῃ
Καὶ αὕτην καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀυσστόλως ν' ἀτιμάξῃ!
Εἶνε αἰσχρὸς.. ἀφροσύνη.. εἶν' ἐσχάτης προδοσίας
Ἐγκλημα, νὰ ζῆσ' ἀκόμη ὁ υἱὸς τῆς τυραννίας!..

Ἡσαία γόρευε καὶ παρθένου χαίρετε. Ἀχολος, Βωιδῆς, Γ. Πετιμεζῆς κλπ. Κοπέλια Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Κάγκας, Μπόγδανος, Μαυρομμάτης, Φεσαλιδῆς Φλυαρίας τὸ ἀνάγνωσμα. Δουζίννας Ἐν τῇ ἀπαλόμῃ καὶ οὕτω βοήσωμεν. (πρὸς ὑπόψην ἀρχιερεῖς) Βαλασσοπούλος

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ.

Δυὸ ἀδελφοὶ ἕνας κορμός. Ἄδ. Σταμπολτζῆ Δυὸ ἀδελφία μάλωναν καὶ δυὸ τρελλοὶ εὐχαιρούνταν. Ἄδελφ. Λαχανᾶ. Δυὸ πετεινοὶ σὲ μιὰ τάβλα δὲν τρῶνε. Ἄδελφ. Τσαρμποπούλοι. Δυὸ προβίαι ἀπὸ 'να πρόβατον. Δουρδουνας καὶ Ἀγγελοπούλος. Ἐκεῖν' ἡ γάτα ποῦ λουμῶνε, ὄλο ποντικὸς μαζώνει. Μαυρομυιὰλης πρ. δῆμ. Ἐδέθη ὁ γάϊδαρος κ' ἐλύθη, κ' ἐδέθη ὅπου τοῦ μοιάζει. Κ. Ι. Φλιέσσας. Ἐβγα ἔξω καὶ πομπέψου, ἔμπα μέσα καὶ πορέψου. Γ. Μπενίκης καρχαρίας.

